

PROCEEDINGS

รายงานสืบเนื่องการประชุมวิชาการระดับชาติ

“ราชภัฏสุราษฎร์ธานีวิจัย ครั้งที่ 16”

(16th SRU Online National Research Conference 2021)

16 – 18 ธันวาคม 2564

รูปแบบ Online

การวิเคราะห์ค่าน้ำหนักของการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและ
สภาพแวดล้อมในการทำงาน กรณีศึกษาจุดรับซื้อน้ำยาง
ตำบลควนโส อำเภอควนเนียง จังหวัดสงขลา

The weighted analysis of Security management, Occupational Health and Work
Environment: Case study of Latex purchasing point, Khuan So Subdistrict,
Khuan Niang District, Songkhla Province

กันตธรมน สุขระจ่าง^{1*}, วีระชัย แสงฉาย¹, พัทธี เพิ่มพูน¹, อรสา แนนไธ¹, สุรัชย์ พูลจันทร์² สุเรศฐ์ พรหมปลัด² และสุธีร์ สวัสดิ์ศรี²

¹ อาจารย์คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ² นักศึกษา คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

อีเมล : skantamon@hotmail.com

Kanthamon Sukkrachang^{1*}, Weerachai Sangchay¹, Phatcharee Phoempoon¹, Aurasa Namesai¹, Surachai
Poolchan² Suraseth Propalad² and Sutee Sawaskeree²

¹ Faculty of Industrial Technology, Songkhla Rajabhat University ² Student, Faculty of Industrial Technology, Songkhla Rajabhat University.

อีเมล : kantamon.su@skru.ac.th

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่อง การวิเคราะห์ค่าน้ำหนักของการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ค่าน้ำหนักของการจัดการด้านความปลอดภัยอาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของเกษตรกรชาวสวนยาง โดยกระบวนการวิเคราะห์เชิงลำดับชั้น กลุ่มตัวอย่างคือ ผู้ประกอบการหรือเกษตรกรชาวสวนยางพารา จำนวน 7 แหล่ง โดยการเลือกตัวอย่างประชากรแบบเจาะจง โดยแบ่งโครงสร้างปัจจัยหลัก 5 กลุ่ม ประกอบไปด้วยปัจจัยรอง 20 กลุ่ม ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยหลักด้านนโยบายมีค่าน้ำหนักมากที่สุด เท่ากับ 0.443

คำสำคัญ: ค่าน้ำหนัก การจัดการความปลอดภัย อาชีวอนามัย สภาพแวดล้อม

Abstract

This study of the weighted analysis of occupational Safety, Health and Work Environment Management Case study of Latex purchasing point, Khuan So Subdistrict, Khuan Niang District, Songkhla Province. The purpose of the weighted analysis of occupational Safety, Health and Work Environment Management Case study of Latex purchasing point of hierarchical analysis process. The sample group was entrepreneurs or rubber farmers from 7 sources by selecting a specific population sample. They are the main factor into 5 groups and 20 groups of secondary factors. The results showed that main factors the maximum weight is 0.443.

Keywords: Weight, Security management, Occupational Health, Environment

บทนำ

ผลิตภัณฑ์ยางพาราของไทยในช่วงปี 2564-2566 มีแนวโน้มฟื้นตัว โดยคาดว่าความต้องการใช้จะขยายตัวตามทิศทางของอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องที่มีแนวโน้มเติบโต ได้แก่ กลุ่มยานยนต์ และอุปกรณ์การแพทย์โดยเฉพาะถุงมือยาง รวมทั้งการเร่งลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานที่จะเพิ่มความต้องการใช้ยางในภาคก่อสร้าง ในขณะที่การส่งออกกลุ่มยางแผ่นและยางแท่งยังมีแนวโน้มขยายตัวในอัตราต่ำจากแรงกดดันด้านการแข่งขันกับประเทศคู่แข่งใน CLMV ที่มีการผลิตเพิ่มขึ้นส่วนหนึ่งเป็นการลงทุนจากจีนทั้งการเข้าไปปลูกและตั้งโรงงานผลิต ขณะที่การส่งออกน้ำยางข้น ยางคอมพาวด์ และยางผสมยังมีโอกาสเติบโตตามความต้องการของตลาดโลกที่ขยายตัวดี (ชัยวัช โขเวเจริญสุข, 2564)

จังหวัดสงขลา เป็นจังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย มีพื้นที่ประมาณ 4.86 ล้านไร่ มีประชากร 1,389,890 คนแบ่งเขตการปกครองเป็น 16 อำเภอ 129 ตำบล 1,022 หมู่บ้าน เป็นศูนย์กลางการค้าการคมนาคม และการลงทุนที่สำคัญของภาคใต้โครงสร้างเศรษฐกิจ ขึ้นกับกิจกรรมการผลิตใน 3 สาขา ที่สำคัญ ได้แก่ สาขาอุตสาหกรรม สาขาเกษตรกรรม และสาขาการขนส่ง การขายปลีก ทั้งนี้ปัจจัยหลักในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจจังหวัด คือ ภาคอุตสาหกรรม กิจกรรมการผลิตที่สำคัญ คือ อุตสาหกรรมที่ต่อเนื่องกับยางพารา และอุตสาหกรรมแปรรูปและถนอมสัตว์น้ำรองลงมาเป็นภาคเกษตรกรรม โดยมีพืชเศรษฐกิจที่สำคัญคือ ยางพารา และข้าว ซึ่งประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำสวนยางพารา จำนวน 87,665 ครัวเรือน หรือร้อยละ 60.15 ของครัวเรือนประกอบอาชีพด้านการเกษตรทั้งจังหวัด รองลงมาประกอบอาชีพทำนาข้าว จำนวน 33,867 ครัวเรือน หรือร้อยละ 22.92 ที่เหลือเป็นการปลูกพืชยืนต้นไม่ผล พืชไร่ พืชผัก และการทำไร่สวนผสม (รายงานวิเคราะห์สถานการณ์จังหวัดสงขลา, 2564) โดยตำบลควนโศ อำเภอควนเนียง เป็นอำเภอที่อยู่ในพื้นที่จังหวัดสงขลา เป็นที่ราบลุ่มริมทะเลสาบสงขลา สลับกับเนินดินบางส่วน ประชาชนส่วนใหญ่มีอาชีพทำสวนยางพารา เช่น การขายน้ำยางสด หรือการทำแผ่นยาง เป็นต้น ดังนั้นในพื้นที่อำเภอควนเนียงจึงมีจุดรับซื้อ-ขายน้ำยางหลายแหล่ง เพื่อช่วยในการกระจายจุดขาย และกระจายรายได้ของประชากร ดังนั้นในแต่ละจุดรับซื้อน้ำยางจึงจำเป็นต้องมีการควบคุมความปลอดภัยในการบริการ เช่น ในเรื่องของการจัดการความเสี่ยง การควบคุมการปฏิบัติงาน การสื่อสาร การฝึกอบรมพนักงาน การป้องกันแก้ไข และนโยบายขององค์กร เป็นต้น ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นถึงความสำคัญของเหตุผลสำคัญที่ดังกล่าว จึงได้ทำการศึกษาเรื่องการวิเคราะห์ค่าน้ำหนักของการจัดการด้านความปลอดภัยอาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน กรณีศึกษาจุดรับซื้อน้ำยาง ตำบลควนโศ อำเภอควนเนียง จังหวัดสงขลา เพื่อนำข้อมูลและผลที่ได้ไปเป็นแนวทาง และทราบถึงแนวทางการปรับตัวรองรับปัญหาในเรื่องความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานจุดรับซื้อน้ำยางพารา ตลอดจนทราบถึงหลักการและแนวคิดในการปรับตัวเพื่อให้ธุรกิจอยู่รอดต่อไป เพื่อเป็นแนวทางในการลดความเสี่ยงของการดำเนินงานต่อไป

วัตถุประสงค์

เพื่อวิเคราะห์ค่าน้ำหนักของการจัดการด้านความปลอดภัยอาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานของเกษตรกรชาวสวนยาง กรณีศึกษาจุดรับซื้อน้ำยาง ตำบลควนโศ อำเภอควนเนียง จังหวัดสงขลา

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิเคราะห์ค่าน้ำหนักของการจัดการด้านความปลอดภัยอาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน กรณีศึกษาจุดรับซื้อน้ำยาง ตำบลควนโศ อำเภอควนเนียง จังหวัดสงขลา มีรายละเอียดการดำเนินการที่สำคัญ โดยจะแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

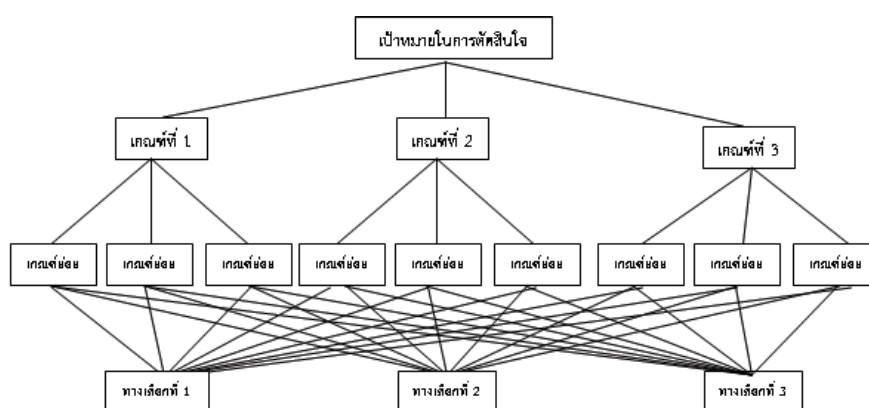
1. ขอบเขตของการศึกษา

ขอบเขตด้านเนื้อหา การวิเคราะห์ค่าน้ำหนักของการจัดการด้านความปลอดภัยอาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน กรณีศึกษาจุดรับซื้อน้ำยาง ตำบลควนโส อำเภอควนเนียง จังหวัดสงขลา โดยกระบวนการวิเคราะห์เชิงลำดับชั้น

ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มประชากรเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ ผู้ประกอบการหรือเกษตรกรชาวสวนยางพารา จำนวน 7 แหล่ง โดยการเลือกตัวอย่างประชากรแบบเจาะจง (Purposive sampling) (กัญญาวิชัยบัญชา, 2542)

2. การเก็บข้อมูล

ผู้ประกอบการหรือเกษตรกรชาวสวนยางพารา จำนวน 7 แหล่ง โดยกระบวนการวิเคราะห์เชิงลำดับชั้น (Analytic Hierarchy Process)

รูปที่ 1 โครงสร้างของกระบวนการวิเคราะห์ตามลำดับชั้น (Analytic Hierarchy Process)

3. วิธีการสร้างแบบสัมภาษณ์

3.1 ศึกษาเอกสาร บทความ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยและนำปัจจัยที่ได้มาแบ่งกลุ่มเพื่อสร้างแบบสอบถามปัจจัยหลักและปัจจัยรอง

3.2 นำแบบสอบถามมาสร้างโครงสร้างปัจจัย คำนวณค่าน้ำหนักของปัจจัยแต่ละปัจจัย โดยผู้ประกอบการหรือเกษตรกรชาวสวนยางพารา

3.3 นำข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถาม มาวิเคราะห์เพื่อทำการหาน้ำหนัก

หลังจากที่ได้ปัจจัย ผู้วิจัยนำประเด็นที่ได้มากำหนดโครงสร้างของปัจจัย โดยนำมาแบ่งเป็นปัจจัยหลักและรองตามรูปแบบของวิธีการเชิงลำดับชั้นโดยแบ่งโครงสร้างปัจจัยหลักทั้งหมด 5 กลุ่ม ประกอบไปด้วยปัจจัยรองอีก 20 กลุ่ม ดังตารางที่ 1

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ใช้กลุ่มตัวอย่างในการหาค่าน้ำหนักของแต่ละปัจจัย ในตารางเมตริกและเปรียบเทียบปัจจัยแต่ละปัจจัยทีละคู่ มีขั้นตอนในการวิเคราะห์ ดังนี้

4.1 นำปัจจัยที่ได้จากการรวบรวมจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาสร้างเป็นแบบสัมภาษณ์ เพื่อทำการเปรียบเทียบทีละคู่ในแต่ละปัจจัย (ปัจจัยหลักและปัจจัยรอง)

4.2 นำแบบสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น (ตอนที่ 1 การเปรียบเทียบน้ำหนักความสำคัญของปัจจัยหลักแต่ละคู่ และตอนที่ 2 การเปรียบเทียบน้ำหนักความสำคัญของปัจจัยรองแต่ละคู่) โดยผู้ประกอบการหรือเกษตรกรชาวสวนยางพารา ให้ข้อมูลเปรียบเทียบทีละคู่ในแต่ละปัจจัย เพื่อคำนวณหาค่าน้ำหนักทีละคู่

4.4 วิเคราะห์ค่าน้ำหนัก และค่าเฉลี่ยของปัจจัยหลักและปัจจัยรอง ในการวินิจฉัยเปรียบเทียบทีละคู่ นั้น ผู้วิจัยทำการวินิจฉัยจะต้องทราบว่าปัจจัยที่ทำการพิจารณานั้นมีความสำคัญต่อการส่งผลมีอิทธิพลหรือมีประโยชน์มากกว่าปัจจัยอื่นที่ถูกนำมาเปรียบเทียบในระดับใด ซึ่งในการเปรียบเทียบผู้ทำการตัดสินใจจะต้องแสดงการวินิจฉัยหรือต้องแสดงความคิดเห็นให้ออกมาในรูปของคำพูดง่ายๆ เช่น มากกว่า น้อยกว่า มากที่สุด ก่อนแล้ว จึงใช้ค่าตัวเลขแทนการวินิจฉัย โดยมีมาตราส่วนในการวินิจฉัยเปรียบเทียบเป็นคู่ ๆ ช่วยเสนอแนะแนวทางการวินิจฉัยดังตารางที่ 2

ตารางที่ 1 แสดงปัจจัยหลักและปัจจัยรอง

ปัจจัยหลัก	ปัจจัยรอง
นโยบาย	นายจ้างกำหนดนโยบาย ลูกจ้างต้องมีส่วนร่วม การทบทวนนโยบาย มีการสื่อสารกับลูกจ้าง การทบทวนนโยบาย
โครงสร้างการบริหาร	กำหนดโครงสร้าง กำหนดสมรรถนะและการฝึกอบรม มีการสื่อสาร มีการควบคุมเอกสาร
แผนงาน	มีวัตถุประสงค์และแผนงาน มีกฎหมายควบคุม มีการจัดการความเสี่ยง มีการควบคุมการปฏิบัติงาน มีการตอบโต้ภาวะฉุกเฉิน
การประเมินผล	มีการประเมินผล มีการตรวจสอบอุบัติเหตุ มีผลตรวจการประเมิน มีการทบทวนจัดการ
การดำเนินการปรับปรุง	มีการแก้ไขและป้องกัน การกำหนดระยะเวลาแก้ไข

จากตารางที่ 1 แสดงปัจจัยหลักและปัจจัยรอง เพื่อวิเคราะห์ค่าน้ำหนักของการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน กรณีศึกษาจุฬารับซื้อน้ำยาง

ตารางที่ 2 มาตรฐานส่วนมูลฐาน Analytic Hierarchy Process (AHP) 1-9

ดุลยพินิจ (Verbal Judgments)	มาตรฐานที่ใช้เปรียบเทียบ
มีความสำคัญเท่ากัน (Equal Importance)	1
มีความสำคัญกว่า (Moderate Importance)	3
มีความสำคัญมากกว่า (Strong Importance)	5
มีความสำคัญมากกว่ามาก (Very Strongly Importance)	7
มีความสำคัญมากกว่าอย่างยิ่ง (Extreme Importance)	9
ค่ากลางระหว่างระดับความเข้มข้นของอิทธิพลตามที่กล่าวมาข้างต้น	2, 4, 6, 8

ที่มา Saaty, 2008

ผลการวิจัย

การวิเคราะห์ค่าน้ำหนักของการจัดการด้านความปลอดภัยอาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน กรณีศึกษาจุฬารับซื้อน้ำยาง ต.ควนโส อ.ควนเนียง จ.สงขลา ด้วยวิธีกระบวนการวิเคราะห์เชิงลำดับชั้น และนำปัจจัยมาคำนวณค่าน้ำหนักของปัจจัยหลักและปัจจัยรอง แบ่งโครงสร้างปัจจัยหลักทั้งหมด 5 กลุ่ม ประกอบไปด้วยปัจจัยรองอีก 20 กลุ่ม ผลการศึกษา พบว่า (แสดงดังตารางที่ 3-8)

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ค่าน้ำหนักของปัจจัยหลัก

ปัจจัยหลัก	น้ำหนัก
นโยบาย	0.443
โครงสร้างการบริหาร	0.247
แผนงาน	0.106
การประเมินผล	0.148
การดำเนินการปรับปรุง	0.056

ตารางที่ 3 ค่าน้ำหนักที่มากที่สุดของปัจจัยหลัก คือ ด้านนโยบาย มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 0.443 รองลงมาคือ โครงสร้างการบริหาร มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 0.247 และด้านการประเมินผล มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 0.148 ตามลำดับ

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ค่าน้ำหนักของปัจจัยรองด้านนโยบาย

ปัจจัยรองด้านนโยบาย	น้ำหนัก
นายจ้างกำหนดนโยบาย	0.596
ลูกจ้างต้องมีส่วนร่วม	0.182
การทบทวนนโยบาย	0.160
มีการสื่อสารกับลูกจ้าง	0.062

ตารางที่ 4 ค่าน้ำหนักที่มากที่สุดของปัจจัยรองด้านนโยบาย คือ นายจ้างกำหนดนโยบาย มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 0.596 รองลงมาคือ ลูกจ้างต้องมีส่วนร่วม มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 0.182 และการทบทวนนโยบาย มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 0.160 ตามลำดับ

ตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์ค่าน้ำหนักของปัจจัยรองด้านโครงสร้างการบริหาร

ปัจจัยรองด้านโครงสร้างการบริหาร	น้ำหนัก
กำหนดโครงสร้าง	0.413
กำหนดสมรรถนะและการฝึกอบรม	0.387
มีการสื่อสาร	0.086
มีการควบคุมเอกสาร	0.114

ตารางที่ 5 ค่าน้ำหนักที่มากที่สุดของปัจจัยรองด้านโครงสร้างการบริหาร คือ กำหนดโครงสร้าง มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 0.413 รองลงมาคือ กำหนดสมรรถนะและการฝึกอบรม มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 0.387 และมีการควบคุมเอกสาร มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 0.114 ตามลำดับ

ตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์ค่าน้ำหนักของปัจจัยรองด้านแผนงาน

ปัจจัยรองด้านแผนงาน	น้ำหนัก
มีวัตถุประสงค์และแผนงาน	0.409
มีกฎหมายควบคุม	0.229
มีการจัดการความเสี่ยง	0.106
มีการควบคุมการปฏิบัติงาน	0.218
มีการตอบโต้ภาวะฉุกเฉิน	0.038

ตารางที่ 6 ค่าน้ำหนักที่มากที่สุดของปัจจัยรองด้านแผนงาน คือ มีวัตถุประสงค์และแผนงาน มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 0.409 รองลงมาคือ มีกฎหมายควบคุม มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 0.229 และมีการควบคุมการปฏิบัติงาน มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 0.218 ตามลำดับ

ตารางที่ 7 ผลการวิเคราะห์ค่าน้ำหนักของปัจจัยรองด้านการประเมินผล

ปัจจัยรองด้านการประเมินผล	น้ำหนัก
มีการประเมินผล	0.524
มีการตรวจสอบอุบัติเหตุ	0.294
มีผลตรวจการประเมิน	0.047
มีการทบทวนจัดการ	0.135

ตารางที่ 7 ค่าน้ำหนักที่มากที่สุดของปัจจัยรองด้านการประเมินผล คือ มีการประเมินผล มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 0.524 รองลงมาคือ มีการตรวจสอบอุบัติเหตุ มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 0.294 และมีการทบทวนจัดการ มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 0.135 ตามลำดับ

ตารางที่ 8 ผลการวิเคราะห์ค่าน้ำหนักของปัจจัยรองด้านการดำเนินการปรับปรุง

ปัจจัยรองด้านการดำเนินการปรับปรุง	น้ำหนัก
มีการแก้ไขและป้องกัน	0.885
การกำหนดระยะเวลาแก้ไข	0.115

ตารางที่ 8 ค่าน้ำหนักที่มากที่สุดของปัจจัยรองด้านการดำเนินการปรับปรุง คือ มีการแก้ไขและป้องกัน มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 0.885 รองลงมาคือ การกำหนดระยะเวลาแก้ไข มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 0.115

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาเรื่อง การวิเคราะห์ค่าน้ำหนักของการจัดการด้านความปลอดภัยอาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน กรณีศึกษาจุดรับซื้อน้ำยาง ตำบลควนโส อำเภอกวนเจียง จังหวัดสงขลา เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสัมภาษณ์ ตามแนวทางของกระบวนการวิเคราะห์เชิงลำดับขั้น การสร้างแบบสัมภาษณ์จะนำเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาสร้างเป็นโครงสร้างของปัจจัยหลักและปัจจัยรอง และนำมาวิเคราะห์หาค่าน้ำหนักในตารางเมตริก

จากผลการศึกษา พบว่า ปัจจัยหลักด้านนโยบาย ค่าน้ำหนักที่มากที่สุด เท่ากับ 0.443 ปัจจัยรองด้านนโยบาย คือ นายจ้างกำหนดนโยบาย มีค่าน้ำหนักมากที่สุดเท่ากับ 0.596 ปัจจัยรองด้านโครงสร้างการบริหาร คือ กำหนดโครงสร้าง มีค่าน้ำหนักมากที่สุดเท่ากับ 0.413 ปัจจัยรองด้านแผนงาน คือ มีวัตถุประสงค์และแผนงาน มีค่าน้ำหนักมากที่สุดเท่ากับ 0.409 ปัจจัยรองด้านการประเมินผล คือ มีการประเมินผล มีค่าน้ำหนักมากที่สุดเท่ากับ 0.524 และปัจจัยรองด้านการดำเนินการปรับปรุง คือ มีการแก้ไขและป้องกัน มีค่าน้ำหนักมากที่สุดเท่ากับ 0.885 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยเรื่อง การจัดการด้านสุขภาพ ความปลอดภัย และอาชีวอนามัยอย่างยั่งยืนในโรงงานอุตสาหกรรม กรณีศึกษาโรงงานในจังหวัดสมุทรสาคร (ศรีสุทวารค์ วิเศษกุล และคณะ, 2556) ผลการศึกษา พบว่า ปัจจัยด้านปัจจัยบุคคล ด้านสิ่งแวดล้อม และด้านระบบสุขภาพมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมของพนักงาน รูปแบบการจัดการด้านสุขภาพความปลอดภัยและอาชีวอนามัยในโรงงานประกอบด้วยการจัดการด้านบริบทและสภาพแวดล้อม ได้แก่ การกำหนดนโยบาย การตั้งเป้าหมาย เพื่อลดความเสี่ยงและวิธีการถ่ายทอดนโยบายสู่การปฏิบัติการจัดการด้านปัจจัยนำเข้า ได้แก่ การสร้างแรงสนับสนุนของผู้บริหารรูปแบบการมีส่วนร่วมของพนักงานและชุดกิจกรรมที่ตอบสนองความต้องการด้านสุขภาพการจัดการด้านกระบวนการ ได้แก่ การสร้างการมีส่วนร่วมค้นหาแนวทางการแก้ปัญหการพัฒนาศักยภาพแกนนำการจัดกิจกรรมสร้างเสริมสุขภาพส่วนการจัดการด้านผลผลิตได้แก่การประเมินความพึงพอใจของพนักงานต่อกิจกรรมสุขภาพการแก้ปัญหาแบบมีส่วนร่วมและบริการสุขภาพที่สอดคล้องกับความต้องการปัจจัยสู่ความยั่งยืน ได้แก่การมีส่วนร่วมบทบาทผู้บริหารและการเป็นต้นแบบของแกนนำ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับการศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมของพนักงานในการจัดการความปลอดภัยของโรงงานแปรรูปไม้ยางพาราในจังหวัดระยอง (บวรนนท์ สมุทรานุกูล และธวัช สุดสาคร, 2563) ผลการศึกษพบว่า ปัญหาด้านการบาดเจ็บจากการทำงานและปัญหาสภาพแวดล้อมที่มีฝุ่นละออง เป็นปัญหาในการจัดการความปลอดภัย และการมีส่วนร่วมของพนักงานด้านการให้ความรู้ การฝึกอบรมเป็นผลต่อพฤติกรรมและก่อให้เกิดความปลอดภัยในการทำงานได้ ซึ่งสอดคล้องกับด้านนโยบายของผู้วิจัย นอกจากนี้สอดคล้องกับเรื่องความรู้ ทักษะการบริหาร และการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานอุตสาหกรรมผลิตรายธรรมชาติพื้นที่ภาคใต้ของประเทศไทย (สุภาวดีา พริกเล็ก จำนงค์ ธนะภพและคณะ, 2560) ผลการศึกษพบว่า 1) ความรู้เกี่ยวกับการบริหารด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลางทักษะการบริหารด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย อยู่ในระดับปานกลางการปฏิบัติงานตามกฎหมายกระทรวงแรงงานกำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. 2549

โดยรวมอยู่ในระดับปานกลางปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานของ จป.พบว่า ระดับความรู้และทักษะการบริหารด้านอาชีพ นามัยและความปลอดภัยโดยรวม มีความสัมพันธ์ต่อการปฏิบัติงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เอกสารอ้างอิง

- Saaty, T. L. (2008). Decision making with the analytic hierarchy process. *International Journal of Services Sciences*, 1(1), 83–98.
- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2542). *การวิเคราะห์สถิติ: สถิติเพื่อการตัดสินใจ*. ภาควิชาสถิติ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชัยวัช โขเจริญสุข, น. (2564). อุตสาหกรรมยางพาราแปรรูป. *Krungsri Research (อุตสาหกรรม ปี 2564-66)*, เมษายน 2564, 11.
- บรรณันท์ สมุทธานุกุล และธวัช สุตสาคร. (2563). การมีส่วนร่วมของพนักงานในการจัดการความปลอดภัยของโรงงาน แปรรูปไม้ยางพาราในจังหวัดระยอง. *Journal of MCU Buddhapanya Review*, Vol. 6 No. 1 (January-April 2021), 70-82.
- รายงานวิเคราะห์สถานการณ์จังหวัดสงขลา [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก http://osthailand.nic.go.th/masterplan_area/userfiles. เมื่อวันที่ 30 ตุลาคม 2564.
- ศรีสุทวาศ์ วิเศษกุล, เบ็ญจา เตากล่ำ และเนตรรรชนี ตั้งภาคภูมิ. (2556). การจัดการด้านสุขภาพความปลอดภัยและอาชีวอนามัยอย่างยั่งยืนในโรงงานอุตสาหกรรมกรณีศึกษาโรงงานในจังหวัดสมุทรสาคร. *วารสารวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครราชสีมา*.
- สุภาวิดา พริกเล็ก จ่านงค์ ธนะภพและคณะ. (2560). ความรู้ ทักษะการบริหาร และการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานอุตสาหกรรมผลิตยางธรรมชาติพื้นที่ภาคใต้ของประเทศไทย. *วารสารความปลอดภัยและสุขภาพ*, ปีที่ 10 ฉบับที่ 35 ประจำ เดือนมกราคม-เมษายน 2560, 21–35.